

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-8C/53/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210206579
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1210206579.26

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v spore žalobcu: K. C., nar. XX.XX.XXXX, C. X, XXX XX J., zast.: JUDr. Ľudmila Penz Vachulová, advokátka, Krížna 47, 811 07 Bratislava proti žalovanému: Sport & Art spol. s r.o., Ondavská 3, 826 47 Bratislava, IČO: 35 689 064, zast.: JUDr. Martin Gajer, advokát, Záhradnícka 7, 811 07 Bratislava, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, zaplataenie náhrady mzdy a náhrady príjmu, takto

rozhodol:

Súd konanie o nároku na náhradu príjmu za 10 dní trvania dočasnej pracovnej neschopnosti v čase od 28.11.2009 do 08.12.2009 a nároku na nemocenské za 1 deň trvania dočasnej pracovnej neschopnosti, spolu s úrokom z omeškania 9% ročne odo dňa 01.01.2010 do zaplataenia z a s t a v u j e .

Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,47%.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.03.2010 domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaným zo dňa 26.01.2010 a náhrady mzdy v sume priemerného zárobku 307,70 EUR mesačne od 27.01.2010 do rozhodnutia súdu. Zároveň sa domáhal náhrady príjmu za 10 dní trvania dočasnej pracovnej neschopnosti v čase od 28.11.2009 do 08.12.2009, a to vo výške 25% denného vymeriavacieho základu zamestnanca za 1. - 3. deň dočasnej pracovnej neschopnosti a 55% vymeriavacieho základu za 4.-10. deň a nárok na nemocenské za 1 deň trvania dočasnej pracovnej neschopnosti, spolu s úrokom z omeškania 9% ročne odo dňa 01.01.2010 do zaplataenia.

Súd čiastočným rozsudkom, č.k. 8C/53/2010-156, zo dňa 18.12.2013 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 08.12.2009 je neplatné a zaviazal žalovaného na náhradu mzdy vo výške 615,40 EUR. Vo zvyšku nároku na náhradu mzdy súd žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č.k. 6Co/839/2014-183, zo dňa 16.02.2015, právoplatným dňa 09.03.2015 čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

Po právoplatnosti čiastočného rozsudku sa ďalším predmetom konania stal nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti.

Žalobca prostredníctvom podania doručeného súdu dňa 19.02.2018 vzal žalobu v časti nároku na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti späť. Uviedol, že nemal vedomosť, či boli jeho nároky ako zamestnanca zo strany žalovaného plnené, preto trval naďalej na podanej žalobe. Žalovaný nedal žalobcovi výplatné pásky, z ktorých by bolo možné vyčísliť uplatňovaný nárok v časti náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti. Na pojednávaní konanom dňa 29.04.2013 žalovaný založil mzdový list žalobcu za rok 2009. Žalobca sa k mzdovému listu vyjadril podaním zo dňa 24.06.2013, pričom z listiny malo vyplývať, že žalovaný žalobcovi zaplatil náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti za sedem dní jej trvania v sume 45,40 EUR. Výpoveďou matky žalobcu bolo následne preukázané, že žalovaným založené výstupy zodpovedajú platbám, ktoré prišli na účet v decembri 2009

a februári 2010. Suma 49,35 EUR (výplata zamestnávateľom za mesiac 12/2009) bola pripísaná na účet matky žalovaného vo februári 2010, kedy tieto sumy boli žalobcom považované za neidentifikované. Kontrolou žalovaným predloženého mzdového listu za rok 2009 žalobca došiel k záveru, že prijatá suma 49,35 EUR je plnením zo strany žalovaného v počte 10 dní dočasnej práceneschopnosti. Žalovaný sa na výzvu súdu stručne vyjadril dňa 06.09.2013, že za mesiac december sa jedná o preplatenie PN. Na základe skutočnosti, že žalobca objektívne nemohol vedieť, že došlo k plneniu náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti v čase podania žaloby, pretože uvedený doklad žalovaný predložil až v roku 2013, žalobca mal za to, že mu nemôžu byť pričítané trovy na jeho ťarchu z dôvodu nejasného a nepreukázaného plnenia žalovaného pred začatím sporu. Späťvzatie žaloby v časti náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti žalobca nepovažoval za procesné zavinenie zastavenia konania. Žalobca žiadal o priznanie nároku na plnú náhradu trov konania.

Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Vzhľadom na to, že žalobca uplatnil svoje právo disponovať s podanou žalobou, ktorú vzal späť, súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 1 CSP zastavil. Nakoľko po právoplatnosti čiastočného rozsudku sa ďalším predmetom konania stal len nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, zastavenie sa týka len tejto zvyšnej časti konania. Žalovaný neuviedol žiadne vážne dôvody, pre ktoré by so späťvzatím žaloby nesúhlasil.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Predmetom konania boli tri samostatné nároky, a to určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhrada mzdy a náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti. Vo vzťahu k percentuálnemu vyjadreniu rozsahu nároku na náhradu trov konania pripadá na každý z uplatnených troch nárokov 33,33%. Čo sa týka nároku na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, v tejto časti bol úspešný žalobca, t.j. vo vzťahu k celému predmetu sporu bol úspešný na 33,33%.

Nárok na náhradu mzdy bol žalobným petitom vymedzený vo výške priemerného zárobku 307,70 EUR mesačne od 27.01.2010 do rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu mzdy čiastočným rozsudkom zo dňa 18.12.2013 tak, že žalobcovi priznal 615,40 EUR za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Výška nároku vymedzená žalobným návrhom by predstavovala 14.386,87 EUR za obdobie od 27.01.2010 do 18.12.2013 (307,70 EUR x 46 mesiacov + 50,58 EUR za 5 dní v januári 2010 + 182,09 EUR za 18 dní v decembri 2013). Pokiaľ by suma 14.386,87 EUR predstavovala 100%, potom priznaná suma 615,40 EUR by predstavovala 4,28%. Vo vzťahu k celému predmetu konania na nárok na náhradu mzdy pripadá 33,33%, k čomu priamo úmerne priznaný nárok zodpovedá 1,43% (4,28% k 100%). Nárok na náhradu trov konania vzniká v takom prípade na základe nasledovného výpočtu. Úspech strany sporu, ktorej vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu strany, ktorej vzniká nárok na náhradu trov a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Možnosť nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnej zo strán prichádza do úvahy, ak ich úspech, resp. neúspech v spore je v zásade rovnaký. V časti nároku na náhradu mzdy prevažoval úspech žalovaného, a preto pre túto časť konania mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 31,90% (33,33% - 1,43%).

Čo sa týka nároku na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, z procesného hľadiska v zásade platí, že žalobca späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania, a preto mu vzniká povinnosť nahradiť protistrane trovy konania. Znamená to, že priznať náhradu trov konania v prípade späťvzatia žaloby žalobcovi možno len vtedy, ak je preukázaná existencia takého zavineného správania

žalovaného, ktoré bolo dôvodom samotného späťvzatia žaloby. Žalobca mal za to, že späťvzatím žaloby v tejto časti nezavinil zastavenie konania, nakoľko v čase začatia konania nevedel, že zo strany žalovaného už došlo k plneniu tejto náhrady a uvedený nárok ani nemohol objektívne vyčíslieť. V kontradiktórnom spore sa prioritizuje aktivita sporových strán, ktoré sú povinné tvrdiť významné skutočnosti odôvodňujúce uplatnený nárok a tieto aj náležite preukázať. Žalobca musí pred podaním žaloby na súd dôkladne zvážiť svoj ďalší procesný postup v konaní a musí si byť vedomý, že pokiaľ svoj nárok náležite nevymedzí dostatočne určitým spôsobom a ani nepreukáže jeho dôvodnosť, bude to mať preňho nepriaznivé následky spočívajúce v prípadnom neúspechu v konaní, resp. v povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej protistrane. Navyše žalobca uviedol, že žalovaný doložil mzdový list za rok 2009 dňa 29.04.2013, pričom kontrolou tejto listiny zistil, že žalovaný plnil v sume 49,35 EUR, ktorá zodpovedá 10 dňom práceneschopnosti. Zároveň žalovaný sa na výzvu súdu vyjadril dňa 06.09.2013, že za mesiac december ide o preplatenie PN. Späťvzatie žaloby však bolo súdu doručené až dňa 19.02.2018, pričom pokiaľ by žalobca vzal žalobu v tejto časti späť bezprostredne po doručení mzdového listu za rok 2009, mohlo sa to prejaviť aj v rozhodnutí o trovách konania. Za daných okolností nemožno podľa názoru súdu pričítať v tejto časti nároku procesné zavinenie na zastavení konania žalovanému. Nakoľko v tejto časti zavinil zastavenie konania žalobca, žalovanému príslúcha nárok na náhradu trov v rozsahu 33,33%.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bol žalobca úspešný na 34,76% (33,33% + 1,43%) a žalovaný na 65,23% (33,33% + 31,90%). Keďže prevládal úspech žalovaného, súd mu vo vzťahu k celému predmetu konania priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,47% (65,23% - 34,76%). O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.